

Toplița, 26.03.2026

Stimate domn ctntim Emil Nam,

Vreau să vă mulțumesc pentru recomandarea făcută de dumneavoastră ca urmare a participării mele la activitatea „Provocare la lectură”. Ctm ales cartea „ctm fost medic la ctuschroitz” de Miklós Nyiszli, deoarece am remarcat interesul, entuziasmul și pasiunea cu care ați prezentat această carte.

Ulterior citind-o, m-a captivat într-un totu și am pătruns într-o altă lume, o lume cruntă, într-un timp istoric tulburător, într-o elimenaiune a suferinței umane greu de imaginat.

În primele pagini ale cărții, Nyiszli mărturisește cu emoție; Subsemnatul Miklós Nyiszli, medic, fost detinut în lagărul de concentrare de la ctuschroitz, tatuat cu numărul A8450, am scris, fără patimă, fără nicio exagerare, evitând orice efecte de stil și respectând întotmai adevarul, această carte este despre cele mai întunecate pagini din istoria omenirii, întrucât mi-a fost dat să fiu martor ocular și să trăiesc sub amenințarea crematoriilor și a rugurilor de la ctuschroitz, ale căror flăcări au mistuit milioane de bărbați, femei și copii.” Această introducere m-a impresionat profund și m-a pregătit pentru întreaga experiență intensă pe care cartea o oferă cititorului.

Opera m-a făcut să trăiesc sentimente și emoții puternice prin mesajul pe care îl transmite, un mesaj deosebit despre umanitate, responsabilitate,

precum și importanța păstrării memoriei istorice, surprinzând modul în care oamenii pot manifesta cruzime, dar și compasiune, chiar în cele mai tragice situații.

Valoarea culturală care predomină în „Am fost medic la Auschwitz” este mărturia istorică și documentarea realităților Holocaustului. Autorul, medic evreu deportat în lagărul de concentrare Auschwitz, devine martor direct al atrocităților și este nevoit să lucreze pentru Josef Mengele, efectuând autopsii și cercetări asupra colegilor deținuți. Această experiență îi oferă o perspectivă unică asupra suferinței și cruzimii sistemului nazist, iar relatarea sa, deși lucidă și obiectivă, transmite cu intensitate drama umană.

Unul din motivele alegerii acestei cărți este titlul acesteia, care m-a provocat și îndemnat cu atât mai mult să aflu povestea personală a unui medic martor al unor evenimente imaginabile. Titlul „Am fost medic la Auschwitz” are o semnificație adâncă, deoarece evidențiază atât responsabilitatea profesională, cât și experiența personală a autorului în mijlocul unui univers al suferinței. În carte, autorul devine martor, iar intermediul poveștilor victimelor și experiențelor trăite în lagăr. Deși nu sunt personaje în sensul claric al literaturii, oamenii descriși devin exemple ale curajului, ale umanității și, uneori

ale cruzimii sistemului. Kyjiali reușește să transmită cititorului nu doar faptele, ci și emoțiile, frica, speranța și dorința de supraviețuire a celor deportați. Astfel, cartea devine o lecție despre viață și despre importanța de a păstra vie amintirea trecutului, oferind o perspectivă profundă asupra condiției umane în fața atrocităților.

O temă principală a cărții este „responsabilitatea de a povesti trecutul” și subliniază faptul că Kyjiali nu se limitează să povestească evenimentele, ci analizează comportamentele oamenilor, consecințele deciziilor lor. Lectura explorează modul în care tragediile extreme afectează atât individul, cât și societatea, și subliniază importanța documentării exacte a istoriei pentru ca următoarele generații să înțeleagă complexitatea trecutului. Astfel, cartea nu este doar o relatare, ci o lecție despre cunoașterea umană și impactul pe care acțiunile îl poate avea asupra fiecăruia dintre noi.

Lecturând „Cum fost medic la Auschwitz”, am fost profund impresionat de modul în care Kyjiali elaborează experiențele sale concrete din lagăr și felul în care reușea să supraviețuiască în condiții extreme. La serile, selecția era brutală și decisivă: „La dreapta e grupul celor capabili de muncă. Printre aceștia am zărit soția și fetița de cînașpresedece ani. Cu ni se mai găsea prilejul să vorbim, că facem doar semne. Bolnavii și bătrânii care nu pot umbla și cu referinzi de boli mintale

sunt încărcati în camioane cu cruce roșie..."

O altă scenă semnificativă prezintă tensiunea și
trăgismul momentului, iar transformarea lui într-un
număr subliniază pierderea identității:

"Din clipa aceasta existența mea sub numele de doctor
Kjessli Niklós a încetat. Nu mai sunt decât un număr:
A8450, deținut în KZ."

În același timp, autorul ne dezvăluie cum se adapta
constant pentru a supraviețui:

"cât o stare sufletească ciudată. Dar cum niciodată
nu mi-am înșelat timpul în desmădeji inutile, și de
data aceasta trebuie să mă adaptez noilor împrejurări
ale destinului... Nu, n-am voie să disper. N-am
voie să fiu sentimental. N-am voie să văd nimic,
nu am voie nici măcar să fiu lucid. De fapt însă
sunt perfect lucid..."

Aceste secrete m-au făcut să înțeleg cât de
difícil era să rămâi rațional și să supraviețuiești
în fața atrocităților zilnice, oferindu-mi o imagine
clară și extrem de dură a vieții în Auschwitz.

Consider că am făcut o alegere foarte bună citind
această carte, deoarece am învățat multe și mi-a
oferit o perspectivă clară asupra unei perioade istorice
importante, și m-a făcut să reflectez asupra valorilor
umane și asupra responsabilității de a nu uita trecutul.
"cât fost mediu la Auschwitz" m-a ajutat să înțeleg mai
bine realitatea acelor vremuri.

Mă bucur că am avut ocazia să vă cunosc și că,
la recomandarea dumneavoastră am ales să citesc
această carte valoroasă.

Cu respect,
Hecșo Melisa Harla, clasa a XI-a C
Liceul Teoretic "G. G. Teodorescu", Iași
Profesor Tepez Marinela